

સલામી સવારની..

સત્તાના મોહમાં, લીધી ટિકિટ માંદગીને વેંચાતી ! મળી નહીં બહુમતિ ને આવક રહી ખેંચાતી ! ચિંચાતી રહી આંખ, ને પદ્મામાં પૂછાતો ન ભાવ ત્યાં મળી ગઈ તક ને મારી દીધી ગુલાંટ ઓચિંતી ! (ઘરાતી કાંગેસ)

સુપ્રભાતમ્
સુરેષ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

‘દેશની સેવા’
થઈ ગયો છે ઘંઘો -
રાજકારણે !

રાજનીતિમાં
કોઈ, કોઈનું નથી -
ચુલિ સ્વાર્થની..

હાઈકુ

ચિંતન

ઉત્ કમાત: પુરુષ: ભાવ પત્યા મૃત્યો: પડ્વાશમવસજજમાત: ।
મા ચિછત્યા અસ્માલ્લોકાદગ્ને: સૂર્યસ્ય સંદેશ: ॥

ઉપરોક્ત શ્લોક અચર્યવેદમાંથી લેવામાં આવેલ છે. હે મનુષ્યઓ ! તમારે વર્તમાન અવસ્થાથી જ સંતુષ્ટ થઈ જવું જોઈએ નહિ. તમારે આગળ વધવાનું છે અને શરીર તથા આત્મબળ વડે પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આપણે સૂર્ય દેવતાને આપણો આદર્શ બનાવવો જોઈએ. સૂર્ય દરેક પડ, દરેક ક્ષણે સતત પોતાના લક્ષ્ય તરફ આગળ વધે છે. બદલાને પ્રકાશ, તાપ અને ઉર્જાની સતત સહાયતા કરતો સૂર્ય ગંડકીને સૂર્યવલી નામ કરવાના કામમાં પૂર્ણ આત્મબળથી સંલગ્ન છે. લગાતાર પુરુષાર્થના રસ્તા ઉપર આગળ વધવા છતાં ચંબલાનું નામ લેતો નથી. એને પોતાનો કોઈ સ્વાર્થ નથી. જેનું આત્મબળ મજબૂત હોય તે જીવનના આદર્શ અને સિદ્ધાંતોને પોતાના જીવનમાં ઉતારે છે અને ઉત્તરોત્તર પ્રગતિ કરતો રહે છે. સૂર્યની જેમ સતત પ્રયત્નસીલ રહેવામાં જ જીવન છે. આ જ મનુષ્યમાનનો ધર્મ છે.

- સુવિચાર**
- સખ કર બન્દે, મુસીબત કે દિન ગુજર જાયેંગે, આજ તો તુએ દેખકર હંસતે હે, વો કલ તુએ દેખ તે રહ જાયેંગે - **ખિતમ પાલીવાલ**
 - મને તૈયાર જીભ કરતાં, તૈયાર હાથ આપો - **ગરીબાલકી**
 - જો તમારીપાસે જ્ઞાન હોય તો બીજાઓને એમની મીજાબતીઓ એનાથી પેટાવા દેજો - **સિસ્તર માગરિટ**
 - આત્મવિશ્વાસ એ વીરતાનો અર્ક છે - **એમરસન**
 - જે સર્વોત્તમ માણસો પ્રશંસા ને પાત્ર છે, તેઓ જ નિંદા સહન કરી શકે છે - **એલેક્ઝાંડર પોપ**
 - દેહને નમસ્કાર કરવાથી સંસાર મળે અને ચૈતન્યને નમસ્કાર કરવાથી મોક્ષ મળે - **બોદિ વૃક્ષ**
 - આજનું ઓષધ: ગોળ, તાજુ આદુ સિંધવ અને લીંબુનો રસ પીસીને ચટણીની જેમ ખાવાથી અછળાં દૂર થાય છે
- (સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા

મારવામાં સંત મોરારિદાસનો મુકામ જોધપુરમાં હતો. એકવાર તેઓ એમના શિષ્યો સાથે જોધપુરમાં આંટો મારવા નીકળ્યા હતા. ત્યાં એમના કાને એક અવાજ પડ્યો જેમાં કહેવાયું ‘પ્રભુનો મહાપ્રસાદ છે. મારા જેવા નાના માણસોને ત્યાં પ્રસાદ લેવા પધારજો’ મોરારિદાસને આ અવાજ સંભળ્યો. તેઓ પેલા બોલાવાના ચમારના ઘરે ગયા અને ચમારના પેલા બલકના કન્યામાં બેસીને પ્રસાદ લીધો. આ વાતની જાણ જોધપુરના રાજા ગજસિંહને થઈ. એમણે મોરારિદાસને દરબારમાં બોલવી કહ્યું, ‘આપ જોધપુરના એક સાચા શાની સંત છો અને તમે ચમારને ત્યાં પ્રસાદ લીધો તે શું સાચું છે?’ મોરારિદાસે નિર્ભયતાથી જવાબ આપ્યો, ‘રાજાન!’ ભગવાન પ્રાદ તો ગમે ત્યાંથી લઈ શકાય છે. એનો આદર ન થાય. ભગવાન ના ભક્તોમાં, વર્ણભેદ ન હોય, ગમે તેવા અપરાધો પણ પ્રભુભક્તિથી ધોઈ શકાય છે, પછી પ્રભુ પ્રસાદ આરોગવામાં કોઈ દોષ નથી. ગજસિંહે કહ્યું, ‘ગુરુદેવ, તમે વિશુદ્ધ ભાવનાથી પ્રસાદ લીધો છે, તે હું સમજી શકું છું, પરંતુ તમારા આ આચારથી લોકલાગણી દુભાઈ છે. ગમે તેવું શુદ્ધ કાર્ય હોય પણ લોકાચારથી વિરુદ્ધ હોય તો એ ન કરવું એ સૂત્ર આપ કેમ ભૂલી ગયા?’ મોરારિદાસે કહ્યું, ‘રાજાન, લોકોનું મંતવ્ય સાચું જ છે આવું હોય તો આવી ભેદભાવવાળી વિચારસરણી ધરાવતા સમાજ વચ્ચે મારે રહેવું નથી. માટે માટે તો બધી ભૂમિ ગોપાલની છે.’ આવું કહીને સંત મોરારિદાસ લોકરૂઢિનાં બંધન જમાં આવે ન આવે તેવા પ્રદેશમાં ચાલ્યા ગયા.

ડિપ્રેશન: કળિયુગનો કાળોતરો

આશાસ્પદ અભિનેતા સુશાંત સિંહ રાજપૂતની અકુદરતી વિદાયથી કોરોનાકાળે માયાનગરી સહિત દેશ આપામાં આઘાતનું મોજું ફરી વળ્યું છે. આપણે આટલાં સંવેદનશીલ છીએ એની પામ આ કલ્પનાત્મિક પ્રતીતિ કરાવી છે તો બીજી તરફ માણસ એના સંકટના સમયમાં કોઈ હુંફ માટે વલવલતો હોય ત્યારે એની સામે નજર કરવાનીય આપણને હુરસદ નથી હોતી એ હકીકત પણ આ યુવાનની દુ:ખાઈ ગયેલી જિંદગીની કઠોર વાસ્તવિકતા જાણવા પછી ઉજાગર થતી જોવા મળે છે. જીવનથી વધારે મૂલ્યવાન કશું હોઈ શકે ખરું? માનવી જ નહીં, નાનકડી કીડી પણ મોતથી બચવા છેલ્લામાં છેલ્લા પ્રયત્નો કરતી હોય છે. મૃત્યુ એ જીવન માનવી નિયતી છે, એ શાશ્વત સત્ય છે, પરંતુ અપમૃત્યુ જેવી કોઈ દુ:ખદ ઘટના ન હોઈ શકે. ‘કોઈપો છે’ થી લઈ ‘ધોની’ સુધીની સફળ ફિલ્મોના નાચક તરીકે ફરજ બજાવી શરૂ થી જ વિશિષ્ટ ઓફબીટ અભિનેતાની નામના હાંસલ કરનારા

મૂળ બિહારી બાબુને પોતાની જિંદગી અને કારકિર્દી આમ અધવચાળે દૂંપાવી દેવી પડશે એવી તો કલ્પના પણ ક્યાંથી હોય! એજિનિયર બનતાં બનતાં એ એકટર બની ગયો અને બોલીવુડમાં રાતોરાત ઊંચકાયો પણ ખરો. પરંતુ એ પછી એનો થવો જોઈએ એવો સ્વીકાર ન થયો. ટેલેન્ટેડ એકટર તરીકે નામ ગાજ્યું પણ મહેશ ભટ્ટ જેવા નિર્માતાએ એને નિરાશ કર્યો. હતાશ એકટરને કોઈ ખભો જોઈતો હતો જેના પર માથું ઢાળીને એ દૂંટીનું દર્દ આંસુ સ્વરૂપે વહાવી શકે. એવો ખભો પણ પ્રિયતમાએ ત્યજ દીધો એટલે છીનવાઈ ગયો. એકલો અદ્ભુત, આખી ઈન્ડસ્ટ્રીથી કપાઈ ગયેલો હોનાહાર અભિનેતા લોકડાઉનને કારણે એની હતાશાની વાત કરવા ન તો મનોચિકિત્સક પાસે જઈ શક્યો કે ન કોઈ મિત્ર પાસે પહોંચી જઈ હળવો થઈ શક્યો. આખરે જે અઘટિત ઘટના બનવાની હતી તે ઘટીને જ રહી. ડિપ્રેશનના અંતિમ સ્ટેજમાં માનવીને

તંગીસ્થાનેથી...

બહુમાન સાંપડ્યું હતું - આપઘાત કરીને જિંદગી દૂંપાવી ચૂક્યા હોવાના દાખલા છે. મૃત્યુનાં સૌથી અગત્યનાં ચાર કારણોમાં ડિપ્રેશનથી થતા આપઘાતનો સમાવેશ થાય છે. હૃદયરોગનો ડુમલો, કેન્સર અને માર્ગ અકસ્માતની લગભગ આ દખાળી રીતે મરવાની જરૂર નથી લાગતું કારણ રોજરોજ લાખો માનવીઓની જિંદગીનો અંત આણતું રહે છે. ડિપ્રેશન ડિપ્રેશનમાં સરી જવું એ કોઈ શરમજનક બાબત નથી. સંવેદનશીલ

વ્યક્તિને નાના - મોટા આઘાત પછી હતાશા આવે તે સ્વાભાવિક છે. પરંતુ એવી સ્થિતિએ પહોંચ્યા પછી માણસને મૃત્યુના સંકલ્પમાં જતો આટકાવવો તે એના કુટુંબીઓ, સનેહીજનો અને સમાજ ઉપર સંકટરૂપી પગલુ ફરજ છે. માનસિક રોગીને હજી આ એકવીસમી સદીમાં પણ ડોક્ટર પાસે જતાં શરમ આવે છે. ખરેખર તો આ યુગમાં શારીરિક રોગો કરતાં વધુ દરદીઓ માનસિક દર્દોના જ મળી રહે એમ છે. આપણે આ મુદ્દે ક્યારેય ગંભીરતાપૂર્વક વિચારતા જ નથી તે કેવી કમનસીબી છે! લોકડાઉન અને કોરોનાની કલ્પનિક ભીંકને કારણે પણ માનસિક રોગોમાં ઉછળાવો આવ્યો જ હોય. આર્થિક કારણોસર અને પરીણા સહિત બીજા ઘણા બાબતોમાં મળતી નિષ્ફળતાઓને કારણે આપઘાતની ઘટનાઓ બનતી રહે છે. પ્રેમમાં દગો અને નિષ્ફળતા અથવા પ્રેમીઓનો સમાજ દ્વારા થતો અસ્વીકાર આવી અનેક દુર્ઘટનાઓના મૂળમાં હોય છે. ડિપ્રેશન કળિયુગનો કાળોતરો છે એને નાથવા માટેની કૃષ્ણચેતના જગવીએ.

બા, તમારે તમારા જમાઈની નોકરાણી બનવું હોય તો જરૂરથી આવી જવ

‘સાંભળ મેં તારી બા ને ફોન કરી દીધો છે. તે અહીં આવવા તે યાર છે. તું પણ એકવાર ફોન કરી વાત કરી લે’ અજયે કહ્યું.

‘બા પણ કંઈ સમજતાં જ નથી. તેમને ડાયાબિટીસ અને બ્લડપ્રેશરની બિમારી છે, આટલી લાંબી મુસાફરી એ કઈ રીતે કરશે?’ અનીતા પોતાની માં બાબતે ચિંતિત થઈ ગઈ. ‘એના કરતાં એણ કરો તમે મમ્મીને બોલાવી લો, એ વધારે ઠીક રહેશે.’

‘તારું મગજ તો ઠેકાણે છે ને?’ અજય ગુસ્સે થઈ ગયો. મારી માં પાસે તું તારી સેવા કરાવીશ?’ હું મારી આંખ સામે મારી માં ને કામ કરતાં નહીં જોઈ શકું.

‘અને મારી બાને કામ કરતાં જોઈ શકો ખરું ને?’

‘હાં, ચૂપચાપ તારી બાને ગામડેથી બોલાવી લે.’ તારા માટે એ જ ઠીક રહેશે.’ કહી અજયે આંહીસે જતો રહ્યો.

અનીતા પરેશાન થી ગઈ. તે પ્રેંગેન્ટ થી ત્યારથી અજય તેની બાને બોલાવવા માટે તેના પર દબાણ કરવા લાગ્યો. જેથી તેને વધુમાં વધુ આરામ મળી શકે. પરંતુ અનીતા પોતાની ઘરડી બિમાર બા ને બોલાવવા માંગતી ન હતી. બા પોતાની તબિયત જાળવશે કે તેને સંભાળશે, ડિલિવરીના સમયે

બાબી કે દીદીને બોલાવી લેશે. એમ તેણે વિચાર્યું હતું. તે વિચાર કરતી હતી ત્યાં શરદમાં તેમને પોતાની પાસે બોલાવ્યા છે એ કારણે તે ખુશ હતા.

‘બા, તમે અહીં આવવાનું નક્કી કરી જ લીધું છે?’ અનીતાએ ગંભીરતાપૂર્વક પૂછ્યું.

‘હાં બેટા, પરંતુ અનીતા પોતાની ઘરડી આવવું જ પડે ને! મેં મારાં કપડાંની બેગ તે યાર કરી દીધી છે.’ બા એ રાજી થતાં કહ્યું.

‘તમારી તબિયત...’

‘દીકરી એ બધું તો ચાલતું રહેવાનું.’

‘તમે ચોવીસ કલાકની મુસાફરી કરી શકો એમ લાગે. પહેલું એ નક્કી કરજો.’

‘બેટા, મને એવું લાગે છે કે તું તારા ઘેર મને આવવા દેવા માંગતી નથી.’ બા એ ગુસ્સામાં કહ્યું.

‘ના’, બા એવી વાત નથી. ‘બા, તમારે તમારા જમાઈની નોકરાણી બનવું હોય તો જરૂરથી આવી જાવ.’

દીકરી, હું સમજી ગઈ. તું ચિંતા ન કર. હું જમાઈને મારા ન આવવાનું કંઈ ને કંઈ બહાનું બતાવી દઈશ. બા એ દીકરીને ફોન પર આશીર્વાદ આપી ન્યાલ કરી દીધી.

નાવં કહેવર
નટવર હેડાઉ

જોજો, એ વાત બહાર જાય નહીં

એક હોનાહાર અભિનેત્રી. એ અભિનેત્રીને આપણે ‘ફેશન આઈકોન’ પણ કહી શકીએ. એ અભિનેત્રીની ‘હેર સ્ટાઈલ’ તેના નામથી જ વખણાતી અને યુવતિઓ એ પ્રકારની ‘હેર સ્ટાઈલ’ રાખવા માટે પાગલ થતી. તેની જ એક સહેલી અભિનેત્રીનાં કહેવા મુજબ હિન્દી ફિલ્મ ઉધોગનાં લતાજીએ ગાયેલા કેટલાક ‘માસ્ટર પીસ’ કહી શકાય એવા ગીતો એ અભિનેત્રી ઉપર ‘પીકચરાર્થ’ થયા છે. ‘વો કોન થી’, ‘મેરા સાચા’, ‘મેરે મહેબૂબ’, ‘રાજકુમાર’, ‘વક્ત’ અને ‘આરજૂ’ જેવી સફળ ફિલ્મો આપનાર એ અભિનેત્રી એટલે સાધનાજી. હિન્દી ફિલ્મ ઉધોગની ઈશારતના એક પાયાના સ્તંભમાં જેની ગણતરી થાય છે એવી અભિનેત્રી

સાધનાજીનું ૨૫ ડિસેમ્બર, ૨૦૧૫ ના રોજ ચિમોતેર વર્ષની ઉંમરે મૃત્યુ થયું હતું. સાધનાજીના અંતિમ દિવસો ખૂબ જ કષ્ટદાયક અને દર્દબર્યાં પસાર થયા હતા. સાધનાજીનું મૃત્યુ કોઈ એક બિમારીથી થયું હતું. એ બિમારી વિષે ઘણીબધી અટકળો થાય છે. સાચું કારણ તેમની ખૂબ જ નજીકની વ્યક્તિઓ, જે ખૂબ ઓછી હતી તેઓ જ જાણે છે. તેમને શ્રદ્ધાંજલી આપતા કેટલીક નજીકની વ્યક્તિઓએ એવી લાગણી વ્યક્ત કરી હતી કે સાધનાજીના અંતિમ દિવસોમાં ફિલ્મ ઉધોગના લોકોએ પોતાના મોઢા ફેરવી લીધા હતા. તેમના પ્રશંસકોનો વ્યવહાર પણ એવો જ રહ્યો હતો. સાધનાજીનાં મૃત્યુ પછી

તેમને શ્રદ્ધાંજલી આપતો એક રેડીયો કાર્યક્રમ એક. એમ. ૯૨.૭ ઉપર રજૂ થયો હતો. ‘સુહાના સફર વીધ અનુ કપૂર’ કાર્યક્રમ અંતર્ગત સાધનાજીને શ્રદ્ધાંજલી અર્પતા એ કાર્યક્રમમાં અનુકપૂરે સાધનાજીની કેટલીક નજીકની વ્યક્તિઓ સાથે વાતચીત કરી હતી અને સાધનાજીની કેટલીક અજાણ વાતો શ્રોતાઓ સુધી પહોંચાડતી હતી. સાધનાજીની એ નજીકની વ્યક્તિઓમાંથી એક વ્યક્તિ હતી ખ્યાતનામ અભિનેત્રી સારિકાજી.

સારિકાજીના બાળકો ઉપર પણ સાધનાજીનો ખૂબ મોટો પ્રભાવ હતો. સાધનાજીનું મૃત્યુ કઈ બીમારીથી થયું તેના વિષે ઘણી ઘણી અટકળો ચાલતી જ હતી. સારિકાજી તેમની ખૂબ જ નજીક હતા એટલે તે તેમની બીમારી વિષે જાણતા હોય એવા અનુમાન સાથે એ કાર્યક્રમ દરમ્યાન એન્કર અનુ કપૂરે સારિકાજીને એક પ્રશ્ન પૂછ્યો કે શું સાધનાજી કેન્સરનાં રોગથી પીડાતા હતા? શું તેના થકી તેનું મૃત્યુ થયું હતું?

સારિકાજીએ અનુ કપૂરના એ પ્રશ્નનો ઉત્તર તો ના આપ્યો પણ અનુકપૂરનાં પ્રશ્નનાં ઉત્તરમાં સારિકાજીએ ખૂબ જ સ્વસ્થતાથી એવી વાત કરી કે પોતે સાધનાજીનાં સ્વાસ્થ્ય અને તેની નાણાકીય બાબતમાં કંઈજ ચર્ચા કરવા

નથી ઈચ્છતા. તેમણે એવો સ્પષ્ટ અભિપ્રાય પણ આપ્યો કે તેમના મૃત્યુ પછી એવી ચર્ચા કરવી પણ ન જોઈએ. તેમણે એવું પણ સ્પષ્ટ રીતે કહ્યું કે તેમની બીમારી, નાણાકીય બાબત કે તેમના અંગત જીવન વિષે કોઈ પ્રકારની ચર્ચા કરે એ સાધનાજીને પણ ન ગમતું. એ બાબત તેમની ખાનગી હતી અને તેને ખાનગી ન રાખવી જોઈએ. પછી તો અનુ કપૂરે પણ એવી કહ્યું કે તેના વ્યક્તિગત જીવનની હકીકતોને ખાનગી રાખવાની તેમની ઈચ્છાનું આપણે સન્માન પણ કરવું જોઈએ એવું હું દ્રઢપણે માનું છું. સાધનાજીનાં મૃત્યુ પછી શ્રદ્ધાંજલી રૂપે એક અખબારે લીધેલા કેટલાક ઈન્ટરવ્યુનો હવાલો આપતા સારિકાજી કહ્યું કે લોકોએ જો મિત્રતા

નિભાવવી જ હોય તો વ્યક્તિના મૃત્યુ પહેલાં નિભાવવી જોઈએ. વ્યક્તિને જે કંઈ સાથ-સહકાર આપવો હોય એ જીવતા હોય ત્યારે આપવો જોઈએ. વ્યક્તિને

સારા સંબંધો હતા અને એ સંબંધોની સારીકાજીએ સરાહના કરી હતી. આમ સાધનાજી વિષેની સારિકાજીની વાતચીત ઉપરથી માનવીય સંબંધો અને સંબંધો થકી ઠેઠતી માનવીય સંવેદનાઓને ઝણઝણાવી રીતે પણ સચોટ રીતે અભિવ્યક્ત થઈ. આપણે આપણાં કુટુંબ સિવાયની પણ કેટલીક વ્યક્તિઓ સાથે અંગત સંબંધો ધરાવતા હોઈએ છીએ. આપણી સાથેનાં એ અંગત સંબંધોના નાતે એ વ્યક્તિઓ પોતાની નાણાકીય બાબતો, પોતાના સ્વાસ્થ્યને લગતી બાબતો, વ્યક્તિગત કે અંગત જીવનને લગતી કેટલીક વાતો અને હકીકતો આપણને કહેતી હોય છે. તેઓ કોઈને ના કહી હોય

શૈક્ષણિક સંસ્થાઓ શરૂ કરતા પહેલા લાખ વાર વિચારજો

પૃથ્વીવાસી લોકોના પુષ્કળ અનિચ્છનિય બુરા કર્મોની સજા હાલમાં પ્રત્યેક માનવી ભોગવી રહ્યો છે અને આ કોરોનાનો કહેર પ્રતિદિન વધતો જ રહ્યો છે. લોકડાઉન તદ્દન લોક રહ્યું ના હતું તો અનલોક-૧ શરૂ કરવું એ પણ સરકારશ્રી માટે અર્થતંત્ર માટે અતિ આવશ્યક હતું તેથી છૂટ બધી આપવામાં આવી પરંતુ આજનો માણસ તદ્દન બેજવાબદાર બનીને ફરી રહ્યો છે તેથી જ આ મહામારી ઉપર અંકુશ આવતો નથી! સરકારે તો જે કંઈ જીવન બચાવાના ખુબ સાવચેતી માટેના ઉપાયો હોય તે જાહેર કર્યાં. મીડિયામાં વારંવાર પ્રકાશિત કરાઈ રહ્યું છે છતાં વર્ષો જૂની જીવન પદ્ધતિમાં એક નાનો સરખો ઉપાય - સોશિયલ અંતર રાખવામાં

નિષ્ફળ જઈ રહ્યા છીએ. બીજું માસ્ક માત્ર દંડથી બચવાનું સાધન નથી તેનો ઉપયોગ જીવનરક્ષક તરીકે જ આપણે કરી હ્યા છીએ તેમાં પણ ખૂબ ઘણું છે. પ્રતિદિન સંક્રમિત લોકો અને મોત વધતા જાય છે ત્યારે બધાના મનમાં હવે ઉચાટ તથા રૂઝ વ્યાપક બની ગયો છે. ડરવું જરૂરી હોય ત્યાં બહાદુર થવાના વલણમાંથી હવે તો બહાર નીકળો!! કોરોનાની કોઈ વેકસીન કે દવા નથી અને તેવું કરવાથી પુષ્કળ લોકોના મોતનું કારણ બનીએ એ પણ શક્ય છે. જીવન કોને વડાહું નથી લાગતું? પરંતુ તેને બચાવવાની તાલાવેલી શા માટે ગાયબ થઈ જાય છે? જીવન હશે તો બહુ શક્ય બનશે. મિલી હે અગર જિંદગી

તો મિસાલ બનકર દિમાઈએ વરના ઈતિહાસ કે પત્રે આજકાલ રિશ્ત દેકર ભી છપતે હે ! હવે આ મહામારી ક્યારે જતી રહેશે તે અંગે નક્કર જાણકારી કોઈ આપવા સમર્થ નથી. દિવાએ હજી છે કે આ વાઈરસ છે કે બેક્ટેરિયા અને જેણે આ પાપ કર્યું છે તે વિશ્વ સામે હાજર થાય તેમ નથી. અથવા તે ચિરંજીવીમાં પોદી પણ ગયા હશે. પરંતુ લોકો એ સ્વયંની સાથે અન્યને બચાવવા જાગૃત થવું જ પડશે. હાલ જૂનમાં મધ્ય સુધી આપણે પહોંચી ગયા છીએ ત્યારે શાળા-કોલેજોના માલિકો કે સંચાલકોના મગજમાં કીડાઓ

ઊભા થઈ ગયા છે બધાને આવક બંધ થાય તે પહેલે જ નથી. એટલે કામચલાઉ રસ્તો ઓનલાઈન એજ્યુકેશનનો શોધી કાઢ્યો છે જે માત્ર ને માત્ર ડિડક કે તૂટ છે! જે વર્ગખંડમાં બેસીને પણ સારું ભણી શકતા નથી એ મોબાઈલ ઉપર શું કરી શકે? મોબાઈલ બાળકોને ના આપો - ની વાતો ક્યાં ગઈ? ફી ભરવાનું પ્રેશર ઊભું કરાઈ રહ્યું છે બધા પાસે સારા મોબાઈલ કે સર્વસ્થાને નેટવર્ક હોય તે માનવું ભૂલ ભરેલું છે. આ ઓનલાઈન અભ્યાસનો ખ્યાલ સત્વરે છોડવો પડશે. હજી કોરોનામાં વુઢો - બીજા રોગથી પીડાતા લોકો મહદંશે પોતાનો રોલ પુરો કરી રહ્યા છે. છતાં ઘરના વડીલ મૃત્યુ પામે ત્યારે ચોક્કસ દુ:ખદ હોય છે છતાં એ સત્ય સ્વીકારવું

જ પડે છે પરંતુ જો શૈક્ષણિક સંસ્થાઓ ખોલવામાં ઉતાવળ કરી તો નાના ભૂલકાઓ અને યુવા વિદ્યાર્થીઓનો ભોગ લેવાશે !! જ મહિના કદાચ બંધ રહે તો રાખો કંઈ વાંધો નહીં આવે બીજા વિશ્વ યુદ્ધ બાદ જર્મની ચાર વર્ષ લોકડાઉન રહ્યું હતું તો શું એ દેશ પછાત રહી ગયો? ઓગષ્ટ ૨૦૨૦માં આયોજન છે કે શિક્ષણ કાર્ય શરૂ કરવું પણ એ અગાઉ આ કોરોનાથી તબાહી કેટલી છે અને ક્યું વલણ ચાલે છે તેનો અભ્યાસ કર્યા બાદ જે નિર્ણય થવો ખુબ શાણપણ કહેવાશે. આજે પરિવાર પાસે એક બે સંતાનો જ હોય છે જીવનની આર્થિક સ્થિતિથી પરિવાર કલ્યાણ સ્વયં ચાલી રહ્યું છે! જો બાળકોમાં સંક્રમણ ચાલુ થયું તો સમાજને

સંભાળવો અતિ મુશ્કેલ સાબિત થશે. શિક્ષણમંત્રીને નમ્ર અપીલ છે કે આ બાબતે કોઈ ઉતાવળભર્યાં નિર્ણય લેશો નહીં અને શિક્ષણ સંસ્થાઓને જણાવી

છે રાહત પેકેજમાં લોન લોન અને લોનની વાતો વધુ છે. જમીન ઉપરની હકીકતો પણ ધ્યાનમાં લેવી જ પડે ત્યાં ઉમદા વાતોતી કંઈ વળતું નથી! શિક્ષણ મોટો નફાકારક ધંધો બનાવી દીધો છે માટે હાલમાં આ ધંધાનો કમાયેલો નફો વાપરી લોકોના આશીર્વાદ કે દુવાઓ કમાવો તો એ પુષ્પ કર્મ ઉપરવાળો નોંધશે એ નક્કી છે. આ કોરોના નિમિત્ત છે એ સર્વ અયોગ્ય અન્યાયી કર્મોની એક મોટી સરખા જરૂર લાગે છે. હાલના ધોરણ દસના પરિણામ જોયા પછી કેવું લાગે છે તે તો કહી જ શિક્ષણથી કેટલા વિમુખ થાય છે તેનું પ્રતિભિંબ

દેખાય છે - અને કેળવણી તો સાવ મરી ગઈ કેમ કે પરિવારો તૂટી ગયા પછી આદર્શ, ઉમદા વાતો, શિખામણ - બધું તણાઈ ગયું સમયના પ્રવાહમાં. હવે માત્ર સોશિયલ મીડિયામાં મોટા શક્ષિક આનંદમાં અમૂલ્ય જીવનને ધક્કા મારી ચલાવાય છે. આ સ્થિતિમાં ભારતના વિદ્યાર્થીઓને આપણએ બચાવવાના જ છે ત્યાં કોઈ અન્ય સમીકરણો ને જીવતા દેશો નહીં એવી નમ્ર દર્દભરી અપીલ છે. વાલીઓ પણ મોટાઈ પ્રદર્શિત કરવાના બદલે યોગ્ય આયોજનમાં સહયોગ કરે એ પણ ખુબ આવકાર્ય છે. ઈશ્વર બધાને કુશળ રાખે.

જીવન ઉપવન
મહેન્દ્ર એમ ત્રિવેદી
mmtrivedi007@gmail.com

શેર આપ્રિતિ :
જૂલન યા કિસી કે દિલ મેં વિંદા રહેને કા નાનિજા એ નિકલા કે હમ અપને અંદર હી મર ગયે